

тази прекрасна хубавица, той предѣше вълна като сжщинска жена.

За щастие, храброто сърдце на Херкулеса скоро се пробуди отъ сладката магия и се опомни. Херкулесъ се засрами отъ своята заблуда и лудостъ; той се унижи още веднажъ предъ Омфала, но този пътъ вече той направи това, за да се издигне по-благороденъ и по-гордъ и за да заеме по-раншната си независимостъ.

Царицата на Лидия, поласкана че е могла да задържи при себе си героя на толкова победи, го остави да си отиде, като му даде трогателни доказателства за обичьта си къмъ него.

ДЕЖАНИРА И АХЕЛУСЪ

Следъ като напустна Лидия, Херкулесъ отиде въ Гърция и се установи да живѣе въ планинитѣ на Етолия. Тамъ той прекара нѣколко години. Единъ день Херкулесъ се научи, че царьтъ на Каледонъ, Еней, празнува годеча на дъщеря си Дежанира съ Ахелусъ, сина на Океана и на Тетисъ. Херкулесъ отиде на тържеството, което бѣ устроено по случай годеча. Между многото развлѣчения, стрелбата съ лжкове и надпрепускванията съ колесници трогваха тълпата, защото въ тѣхъ взимаше участие и царската дъщеря. Хубостьта и сръчността на Дежанира победиха сърдцето на Херкулеса и той пожела да се ожени за нея. Херкулесъ виждаше въ лицето на Ахелуса свой съперникъ, но тълпата бѣше на мнение, че Дежанира нѣма да е щастлива съ съпругъ, като Ахелуса, който се преобразява ту на змия, ту на бикъ. Херкулесъ чу този разговоръ и се окуражи. Той реши да се представи и да поиска ръката на годеницата.